

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	<i>I Meddelelser</i>	
	Kommissionen	
87/C 290/01	ECU.....	1
87/C 290/02	Statsstøtte (Italien) (Artikel 92-94 i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab).....	2
87/C 290/03	Statsstøtte (Italien) (Artikel 92-94 i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab).....	3
87/C 290/04	Meddelelse fra Kommissionen angående indførsel i Frankrig af visse tekstilvarer (kategori 15 B, 68 og 71) med oprindelse i Kina	3
	Domstolen	
87/C 290/05	Domstolens dom af 1. oktober 1987 i sag 311/85: Vereniging van Vlaamse Reisbureaus mod Sociale Dienst van de Plaatselijke en Gewestelijke Overheidsdiensten (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van Koophandel, Bruxelles (<i>Rejseagenter — lovbestemt forbud mod at yde rabatter</i>))	4
87/C 290/06	Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 7. oktober 1987 i sag 401/85: Francesco Schina mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (<i>Tjenestemænd — renter i forbindelse med arrest</i>)	4
87/C 290/07	Domstolens dom (Første Afdeling) af 7. oktober 1987 i sag 140/86: Gisela Strack mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (<i>Tjenestemænd — aktindsigt i personlig aktmappe</i>).....	4
87/C 290/08	Sag 277/87: Sag anlagt den 18. september 1987 af Sandoz Prodotti Farmaceutici SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.....	5
87/C 290/09	Sag 284/87: Sag anlagt den 24. september 1987 af Oskar Schäflein mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	5
87/C 290/10	Sag 289/87: Sag anlagt den 28. september 1987 af Michele Giubilini mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	6
87/C 290/11	Sag 290/87: Sag anlagt den 28. september 1987 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene	7
87/C 290/12	Sag 294/87: Sag anlagt den 1. oktober 1987 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik.....	7
87/C 290/13	Sag 303/87: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse, afsagt den 7. september 1987 af Finanzgericht Baden-Württemberg, Außensenate Freiburg, i sagen Universität Stuttgart mod Hauptzollamt Stuttgart-Ost	8

I

(Meddelelser)

KOMMISSIONEN

ECU (*)

29. oktober 1987

(87/C 290/01)

Modværdien i national valuta:

Belgiske og luxembourgske francs konv.	43,2730	Spanske pesetas	138,149
Belgiske og luxembourgske francs fin.	43,4877	Portugisiske escudos	165,762
Tyske mark	2,06746	US-dollars	1,19300
Nederlandske gylden	2,32813	Schweizerfrancs	1,71255
Pund sterling	0,692114	Svenske kroner	7,40254
Danske kroner	7,97816	Norske kroner	7,83202
Franske francs	6,96949	Canadiske dollars	1,57177
Italienske lire	1509,74	Østrigske schilling	14,5534
Irsk pund	0,778363	Finske mark	5,07262
Græske drakmer	161,746	Yen	164,753
		Australske dollars	1,78459
		Newzealandske dollars	2,02718

Kommissionen har oprettet en fjernskriver med automatisk svar, som på ethvert fjernskriveropkald videregiver omregningskursen i de vigtigste valutaer. Denne fjernskriver er i funktion dagligt fra kl. 15.30 til kl. 13 den følgende dag.

Brugeren bør anvende følgende fremgangsmåde:

- kald fjernskriver nr. 23789 i Bruxelles;
- angiv eget kendeord;
- skriv koden »cccc«, som udløser det automatiske svar og medfører en udskrift af omregningskurserne for ECU over fjernskriveren;
- afbryd ikke forbindelsen, inden meddelelsen er afsluttet, angivet ved tegnene »ffff«.

Note: Kommissionen har også en automatisk telexsvarer (nr. 21791), som dagligt giver oplysninger om beregningen af de monetære udligningsbeløb i forbindelse med anvendelsen af den fælles landbrugs-politik.

(*) Rådets forordning (EØF) nr. 3180/78 af 18. december 1978 (EFT nr. L 379 af 30. 12. 1978, s. 1), ændret ved forordning (EØF) nr. 2626/84 (EFT nr. L 247 af 16. 9. 1984, s. 1).

Rådets afgørelse 80/1184/EØF af 18. december 1980 (Lomé-Konventionen) (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 34).

Kommissionens beslutning nr. 3334/80/EKSF af 19. december 1980 (EFT nr. L 349 af 23. 12. 1980, s. 27).

Finansforordningen af 16. december 1980 vedrørende De Europæiske Fællesskabers Almindelige Budget (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 23).

Rådets forordning (EØF) nr. 3308/80 af 16. december 1980 (EFT nr. L 345 af 20. 12. 1980, s. 1).

Beslutning truffet af Den Europæiske Investeringsbanks Styrelsesråd den 13. maj 1981 (EFT nr. L 311 af 30. 10. 1981, s. 1).

STATSSTØTTE

(Italien)

(Artikel 92-94 i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab)

(87/C 290/02)

1. I henhold til EØF-traktatens artikel 93, stk. 2, gives der meddelelse til andre berørte parter end medlemsstaterne om den italienske regerings decreto-legge nr. 273 af 10. juli 1987, omfattende

- en støtte til fordel for producenter af rektificeret koncentreret most som fastsat i artikel 1, stk. 1, i den pågældende decreto-legge,
- samt fastsættelse af en maksimumspris for rektificeret koncentreret most til fordel for produktionen af most, der har draget nytte af den støtte, der er fastsat i artikel 1, stk. 2, i den pågældende decreto-legge.

Disse foranstaltninger er en driftsstøtte, der ikke har nogen varig indvirkning på udviklingen af den berørte sektor, idet virkningerne af denne foranstaltning forsvinder, den dag foranstaltningen ophører.

Disse foranstaltninger udgør supplerende støtteforanstaltninger til det interventionssystem, der er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 822/87 om den fælles markedsordning for vin ⁽¹⁾, og indebærer derfor en overtrædelse af denne forordning.

⁽¹⁾ EFT nr. L 84 af 27. 3. 1987, s. 1.

2. En støtte, der udgør en overtrædelse af en fælles markedsordning, må ikke drage fordel af en undtagelse som fastsat i EØF-traktatens artikel 92, stk. 3, og er dermed uforenelig med det fælles marked.

3. På baggrund af disse bemærkninger har Kommissionen besluttet at indlede proceduren i EØF-Traktatens artikel 93, stk. 2, første punktum, med hensyn til ovennævnte støtteforanstaltning.

4. Kommissionen minder om, hvad der står i dens meddelelse offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 318 af 24. november 1983, side 3, og oplyser nuværende og potentielle modtagere af de foranstaltninger, der er nævnt i punkt 1, som deres prekære natur, idet enhver modtager af en ulovligt udbetalt støtte, dvs. inden Kommissionen er nået frem til en endelig beslutning om den, kan kræves tilbagebetalt.

5. Kommissionen opfordrer andre berørte parter end medlemsstaterne til at fremsætte deres bemærkninger vedrørende den i punkt 1 omhandlede foranstaltning inden for en frist på to uger fra datoen fra denne meddelelses offentliggørelse på følgende adresse:
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber,
rue de la Loi 200,
B-1049 Bruxelles.

STATSSTØTTE

(Italien)

(Artikel 92-94 i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab)

(87/C 290/03)

Meddelelse i henhold til EØF-Traktatens artikel 93, stk. 2, til andre interesserede parter end medlemsstaterne angående regionallovforslag nr. 86 for Sicilien (bestemmelser for et begrænset område) om støtte til dyrkning af citrusfrugter og i forbindelse med den skade, bedrifterne påførtes som følge af de dårlige vejrforhold fra december 1986 til marts 1987.

1. Den 23. juni 1987 anmeldte den italienske regering i henhold til EØF-Traktatens artikel 93, stk. 3, ovennævnte støtteprojekt til Kommissionen.
2. Blandt andre foranstaltninger omfatter projektet i lovforslagets artikel 9 en regional støtte til producenter af mandariner, som svarer til den af EF fastsatte støtte til industriel forarbejdning af appelsiner af sorten »biondo comune«. Denne støtte indebærer en overtrædelse af forordning (EØF) nr. 1035/72 ⁽¹⁾, og er derfor uforenelig med det fælles marked.

⁽¹⁾ EFT nr. L 118 af 20. 5. 1972, s. 1.

En støtte, som indebærer en overtrædelse, kan ikke henføres under nogen af de i Traktatens artikel 92, stk. 3, fastsatte undtagelser.

3. På baggrund af ovenstående betragtninger har Kommissionen besluttet at indlede den i EØF-Traktatens artikel 93, stk. 2, første punktum, fastsatte procedure med hensyn til ovennævnte støtte.
4. Kommissionen erindrer om den meddelelse, den offentliggjorde i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 318 af 24. november 1983, side 3, og gør nuværende og potentielle modtagere af den under punkt 1 nævnte støtte opmærksom på usikkerheden omkring disse foranstaltninger, idet enhver ulovligt ydet støtte, dvs. støtte, der ydes, uden at Kommissionen har truffet endelig beslutning herom, vil kunne kræves tilbagebetalt.
5. Kommissionen opfordrer andre interesserede parter end medlemsstaterne til senest to uger fra datoen for nærværende meddelelse at fremsætte deres bemærkninger vedrørende ovennævnte foranstaltning til:

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber,
rue de la Loi 200,
B-1049 Bruxelles.

Meddelelse fra Kommissionen angående indførsel i Frankrig af visse tekstilvarer (kategori 15 B, 68 og 71) med oprindelse i Kina

(87/C 290/04)

I medfør af artikel 12, stk. 5, i Rådets forordning (EØF) nr. 2072/84 af 29. juni 1984 om den fælles ordning for indførsel af visse tekstilvarer med oprindelse i Kina ⁽¹⁾ har Kommissionen den 23. oktober 1987 anmodet de kinesiske myndigheder om konsultationer med henblik på at nå en aftale eller fælles konklusioner angående tilfredsstillende begrænsning for indførsel i Frankrig af varer henhørende under kategori 15 B, 68 og 71 med oprindelse i Kina.

Indtil en gensidigt tilfredsstillende løsning findes, har Kommissionen anmodet de kinesiske myndigheder om i en midlertidig periode på tre måneder fra den 23. oktober 1987 at begrænse udførslen til Frankrig af varer henhørende under kategori 15 B til 48 000 stk., under kategori 68 til 45,5 tons og under kategori 71 til 16,75 tons.

⁽¹⁾ EFT nr. L 198 af 27. 7. 1984, s. 1.

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

af 1. oktober 1987

i sag 311/85: *Vereniging van Vlaamse Reisbureaus mod Sociale Dienst van de Plaatselijke en Gewestelijke Overheidsdiensten* (anmodning om præjudiciel afgørelse fra *Rechtbank van Koophandel, Bruxelles* ⁽¹⁾)

(Rejseagenter — lovbestemt forbud mod at yde rabatter)

(87/C 290/05)

(Processprog: nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Domstolens Afgørelser)

I sag 311/85 angående en anmodning, som vicepræsidenten for *Rechtbank van Koophandel* (handelsretten), *Bruxelles*, i medfør af EØF-Traktatens artikel 177 har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, *Vereniging van Vlaamse Reisbureaus mod Sociale Dienst van de Plaatselijke en Gewestelijke Overheidsdiensten*, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EØF-Traktatens artikler 30, 34 og 85, stk. 1, har Domstolen, sammensat af præsidenten *Mackenzie Stuart*, afdelingsformændene *T. F. O'Higgins* og *F. A. Schockweiler*, dommerne *G. Bosco*, *O. Due*, *U. Everling*, *K. Bahlmann*, *R. Joliet*, *J. C. Moitinho de Almeida*, generaladvokat *C. O. Lenz* og ekspeditionssekretær *H. A. Rühl* som justitssekretær, den 1. oktober 1987 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. *Det forhold, at en medlemsstat gennem en ved lov eller anordning fastsat bestemmelse pålægger rejseagenter at overholde de priser og tariffer for rejser, der er fastsat af rejsearrangørerne, og forbyder agenterne at dele de provisioner, de tjener på salget af disse rejser, med kunderne eller at give dem rabatter samt at anse sådanne handlinger som udslag af illoyal konkurrence, er uforeneligt med de forpligtelser, der påbyrder medlemsstaterne i henhold til EØF-Traktatens artikel 5, jf. artikel 3, litra f), og samme traktats artikel 85, når den pågældende nationale bestemmelse har til formål eller til virkning at forstærke virkningerne af aftaler, der strider mod førnævnte artikel 85.*
2. *En medlemsstats ved lov eller anordning fastsatte bestemmelse af den art, der er omtalt i svaret på det første spørgsmål, er ikke uforenelig med traktatens artikler 30 og 34.*

⁽¹⁾ EFT nr. C 293 af 15. 11. 1985.

DOMSTOLENS DOM

(Tredje Afdeling)

af 7. oktober 1987

i sag 401/85: *Francesco Schina mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber* ⁽¹⁾

(Tjenestemænd — renter i forbindelse med arrest)

(87/C 290/06)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Domstolens Afgørelser)

I sag 401/85, *Francesco Schina*, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, med bopæl i *Strassen, Luxembourg*, ved advokat *Jean-Noël Louis, Bruxelles*, og med valgt adresse i *Luxembourg* hos advokat *Nicolas Decker*, 16, *avenue Marie-Thérèse*, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuld-mægtigede: *Dimitrios Gouloussis* og *Marie Wolfcarius*), angående betaling af renter af beløb, der blev tilbageholdt på grundlag af arrest i *Schinas* løn, har Domstolen (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden *J. C. Moitinho de Almeida*, dommerne *U. Everling* og *Y. Galmot*, generaladvokat *J. L. da Cruz Vilaça* og ekspeditionssekretær *H. A. Rühl* som justitssekretær, den 7. oktober 1987 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. *Sagsøgte frifindes.*
2. *Hver part bærer sine omkostninger.*

⁽¹⁾ EFT nr. C 359 af 31. 12. 1985.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 7. oktober 1987

i sag 140/86: *Gisela Strack mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber* ⁽¹⁾

(Tjenestemænd — aktindsigt i personlig aktmappe)

(87/C 290/07)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Domstolens Afgørelser)

I sag 140/86, *Gisela Strack*, enke og ydelsesberettiget efter *Gerhard Strack*, forhenværende tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, *Biebertal* (Forbundsrepublikken Tyskland), ved advokaterne *B. Potthast* og *H. J. Rüber*, *Köln*, og med valgt adresse i *Luxembourg* hos advokat *Victor Biel*, 18 A, *rue des Gla-*

⁽¹⁾ EFT nr. C 195 af 2. 8. 1986.

cis, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtiget: Henri Etienne), angående en påstand om annullation af Kommissionens afslag på sagsøgerens anmodning om aktindsigt i Gerhard Stracks personlige aktmappe, har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden G. Bosco, dommerne R. Joliet og F. A. Schockweiler, generaladvokat M. Darmon og fuldmægtig B. Pastor som justitssekretær, den 7. oktober 1987 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

1. *Sagsøgte frifindes.*
2. *Kommissionen betaler samtlige sagens omkostninger.*

Sag anlagt den 18. september 1987 af Sandoz Prodotti Farmaceutici SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag 277/87)

(87/C 290/08)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 18. september 1987 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Sandoz Prodotti Farmaceutici SpA, Milano, Italien, ved advokat Giorgio Bernini, Bologna, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Ernest Arendt, 4, avenue Marie-Thérèse.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Principalt annulleres Kommissionens beslutning af 13. juli 1987 vedrørende en procedure i henhold til EØF-Traktatens artikel 85 (IV/31.741 — Sandoz) som følge af beslutningens retsstridige, ufyldstgørende begrundelse, og/eller beslutningen kendes uvirksom.
2. Som følge heraf statueres, at sagsøgeren ikke er pligtig at erlægge den af Kommissionen pålagte bøde på 800 000 ECU.
3. Subsidiært — såfremt Domstolen helt eller delvis stadfæster Kommissionens beslutning — nedsættes den bøde, der er pålagt sagsøgeren, til et af Domstolen skønsmæssigt fastsat beløb (under hensyn til de i stævningen angivne grunde og den omstændighed, at sagsøgerens adfærd udelukkende skyldes en forglemmelse, som igen beror på en række særlige forhold, der er nærmere forklaret i stævningen; sagsøgeren har ikke gjort sig skyldig i nogle konkurrencebegrænsninger, der kan påvirke handelen mellem medlemsstaterne; sagsøgeren har helt fra begyndelsen truffet foranstaltninger til at gennemføre de forholdsregler, Kommissionen har pålagt sagsøgeren eller opfordret denne til at træffe, og har under hele proceduren ved Kommissionen udvist den størst mulige beredvillighed

og samarbejdsvilje; bøden bør endvidere vurderes på baggrund af den virkning, som de varer, der udgør genstanden for den påtalte konkurrencefordrejning, har haft på markedet).

4. Under alle omstændigheder tilpligtes Kommissionen at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

- Manglende begrundelse. Kommissionen har gjort sig skyldig i en cirkulær slutning. Den har nemlig alene ud fra den omstændighed, at fakturaerne var forsynet med påtegningen: »må ikke eksporteres« sluttet, at der var indgået en aftale. På grundlag af denne formodning om, at der forelå en aftale — (hvis bestemmelser altså antages at indeholde en klausul om nævnte påtegning) — har Kommissionen videre draget den slutning, at der forelå en tilsidesættelse af traktatens artikel 85. En faktura har imidlertid udelukkende karakter af et regnskabsdokument, hvoraf hverken kan sluttes, at der består en hensigt til at indgå en aftale, eller at parterne efterfølgende har indgået en sådan aftale. Retsvirkningen af den i sagen omhandlede bebyrdende klausul er i øvrigt udtrykkeligt betinget af acceptantens dobbelte underskrift (jf. artikel 1341 i codice civile). — Kommissionen har selv erkendt, at der ikke findes nogen skriftlig aftale mellem Sandoz og selskabets kunder af mere generel karakter. Kommissionen har endvidere ikke været i stand til at godtgøre, at der skulle være indgået en mundtlig aftale eller foreligge en indbyrdes afstemt handlemåde, der kan betegnes som en samordnet praksis. — Da Kommissionen således ikke har kunnet godtgøre, at der er indgået en aftale, må den fremlægge bevis for, at påtegningen i sig selv har haft restriktive virkninger. Kommissionen har imidlertid ikke kunnet fremføre noget som helst til støtte for sin påstand om, at fakturapåtegningen »må ikke eksporteres« har haft konkurrencebegrænsende virkninger af betydning.
- Endelig står den pålagte bøde i åbenbart misforhold til sagsøgerens faktiske handlemåde, såvel ud fra dennes objektive som subjektive momenter.

Sag anlagt den 24. september 1987 af Oskar Schäflein mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag 284/87)

(87/C 290/09)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 24. september 1987 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Oskar Schäflein, via al Roccio 20, CH-6900 Massagno (Lugano) ved advokaterne Dr. Bernd Potthast, Dr. Hans-Josef Rüber og Albert Potthast, Komödienstraße 56-58, D-5000 Köln 1, og med valgt adresse hos advokat Ernest Arendt, 4, avenue Marie-Thérèse, 2132 Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Sagsøgtes lønafregninger for sagsøgeren for februar og marts 1987 erklæres for retsstridige og annulleres for så vidt, som der på disse blev anvendt en anden justeringskoefficient for den forfaldne pension end den for Schweiz gældende.
2. Det statueres, at sagsøgeren fra februar 1987 har krav på en pension, som justeringskoefficienten for Schweiz skal anvendes på.
3. Sagsøgte tilpligtes på ny at udfærdige sagsøgerens lønafregninger fra februar 1987 i overensstemmelse med Domstolens retsopfattelse og at udbetale det udregnede forskelsbeløb til sagsøgeren.
4. Sagsøgte tilpligtes at udbetale sagsøgeren 3 054,87 sfr. for januar 1987.
5. Sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren gør krav på anvendelse af justeringskoefficienten for Schweiz, da han der har centrum for sine livsinteresser og dermed sin faktiske hovedbopæl. Det er udelukkende på grund af den schweiziske lovgivning om udlændinge, at han er tvunget til ikke at gøre brug af sin schweiziske bopæl i mere end 180 dage om året. Han har derfor formelt en hovedbopæl i Tyskland i sin brors hus, hvor han dog kun opholder sig under kortere eller længere besøg. I betragtning af justeringskoefficientens funktion kan artikel 3, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 1679/85⁽¹⁾ ikke fortolkes således, at begrebet den bopæl, som den godtgørelsesberettigede kan dokumentere at have, skal være den bopæl, hvor han er tilmeldt folkeregisteret.

⁽¹⁾ EFT 1985, nr. L 162, s. 1.

Sag anlagt den 28. september 1987 af Michele Giubilini mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag 289/87)

(87/C 290/10)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 28. september 1987 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Michele Giubilini, via Lago 42, Besozzo, (Varese), ved advokat Angelo Ulgheri, Milano og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Roland Michel, 7, Côte d'Eich.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Det statueres, at de kriterier, ansættelsesmyndigheden har anvendt ved afskedigelsen af sagsøgeren som hjælpeansat den 2. marts 1987 (sagsøgeren blev ansat den 3. marts 1986) er i strid med artiklerne 1-9 i den italienske lov nr. 230 af 18. april 1982, i strid med gældende lovgivning i de øvrige af Fællesskabets medlemsstater, og navnlig i strid med tjenestemandsvedtægtens bestemmelser for de øvrige ansatte, dvs. bestemmelserne vedrørende hjælpeansatte i artikel 3, 1. afsnit, artikel 51 og artikel 52, 3. afsnit, samt evt. andre relevante retsforskrifter. I nævnte periode har sagsøgeren uden afbrydelse vikarieret for en midlertidigt ansat (ansat på ubestemt tid), som af helbredsgrunde (strubekræft) ikke kunne udføre den vagttjeneste, han efterfølgende blev fritaget for med virkning fra den 29. august 1983 (før sagsøgeren var den pågældende i syv måneder blevet erstattet af kolleger, som udførte vagttjenesten på overarbejde (1 000 overarbejdstimer), tolv måneder af den hjælpeansatte hr. A. B. i henhold til to kontrakter, indgået på bestemt tid (fra den 21. marts 1984 til den 20. marts 1985) og i yderligere tolv måneder af den hjælpeansatte hr. R. C., ligeledes i henhold til to kontrakter, indgået på bestemt tid (fra den 13. marts 1985 til den 13. marts 1986).
2. Det statueres, at Kommissionens beslutning af 28. juli 1987, meddelt den 5. august 1987, er retsstridig; endvidere annulleres arbejdsaftalerne mellem parterne under hensyn til de for tjenesteforholdet fastsatte betingelser.
3. Som følge af det anførte tilkendes sagsøgeren følgende rettigheder:
 - a) ansættelse og løn som midlertidigt ansat fra den 3. marts 1986 eller fra et andet af Domstolen fastsat tidspunkt;
 - b) forlængelse af arbejdsaftalen;
 - c) erstatning gennem udbetaling af løn og andre ydelser for perioden fra den 2. marts 1987 indtil Fællesskaberne gennemfører den foranstaltning, der påhviler dem.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren kræver ikke ændringer i (de på bestemt tid indgåede) kontrakter af 27. februar og 26. september 1986, men fuldstændig annullation af kontrakterne, samt at Domstolen tager stilling til gyldigheden af beslutningen af 28. juli 1987 på grundlag af det af sagsøgeren anførte dels vedrørende hans formelle tjenesteforhold, dels vedrørende hans forpligtelser i betragtning af tjenesteforholdets ustabile karakter. Sagsøgeren påberåber sig i denne forbindelse såvel gældende EF-forskrifter som gældende ret i medlemsstaterne.

Såfremt man skulle fastslå et princip, hvorefter Kommissionen efter forgodtbefindende kunne tilsidesætte traktaten og gældende ret i medlemsstaterne ved at engagere hjælpeansatte og — uden på forhånd at informere dem derom — at pålægge dem opgaver, som altid tidligere blev udført af midlertidigt ansatte, (som nu ikke længere er i stand til at varetage dem), må man med rette være betænkelig ved det forhold, at personer, som udfører arbejde af mere tilfældig karakter ikke er sikret nogen som helst retsbeskyttelse, mens personer, der udfører mere faste funktioner, er sikret fornøden retsbeskyttelse.

Sag anlagt den 28. september 1987 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene

(Sag 290/87)

(87/C 290/11)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 28. september 1987 anlagt sag mod Kongeriget Nederlandene af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Kommissionens juridiske konsulent R. Fischer som befuldmægtiget og med valgt adresse i Luxembourg hos G. Kremlis, Jean Monnet-bygningen, Kirchberg, Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- det statueres i henhold til EØF-Traktatens artikel 169, stk. 2, at Kongeriget Nederlandene på grund af overskridelser af de fangstkvoter, der er tildelt Nederlandene for årene 1983-1985, ikke fuldt ud har opfyldt de forpligtelser, som følger af bestemmelserne i forordningerne (EØF) nr. 170/83⁽¹⁾, artikel 5, stk. 2 og (EØF) nr. 2057/82⁽²⁾, artikel 1 og 6 til og med 10, sammenholdt med forordningerne (EØF) nr. 198/83⁽³⁾, (EØF) nr. 3624/83⁽⁴⁾, (EØF) nr. 320/84⁽⁵⁾ og (EØF) nr. 1/85⁽⁶⁾.
- Kongeriget Nederlandene tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

De kvotaoverskridelser, som den nederlandske regering ikke har bestridt, berettiger den formodning, at de nederlandske myndigheder har undladt i overensstemmelse med artikel 10, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2057/82 rettidigt at fastslå den dato, hvorpå de forskellige kvoter

måtte anses for at være helt opbrugt, og fra denne dato at udstede foreløbige forbud mod fangst, ombordtagning, omladning og losning af fisk fra de pågældende bestande.

Der er tilfælde, hvor Kommissionen på eget initiativ har standset fangsten (standsningen i 1984 af fiskeri af hvilling i zone VII, med undtagelse af VII a), og af gråsej i zonerne II a) (EF-zone), III a), II b), c), d), (EF-zone) og IV, eller hvor de nederlandske myndigheder først efter henstillinger fra Kommissionen har indstillet fangsten (makrelfiskeri i 1984 i zonerne V b) (EF-zone), VI, VII og VIII (EF-zone)); ved disse kvoteoverskridelser er de nederlandske myndigheders traktatbrud ubestrideligt. Men også i de tilfælde af kvoteoverskridelser, hvor de nederlandske myndigheder har indstillet fangsten på eget initiativ, er der intet der tyder på, at de har gjort dette rettidigt.

Det kan erkendes, at selv et rettidigt fiskeforbud i sig selv ikke kan forhindre, at fiskere retsstridigt fortsætter med at fiske og retsstridigt lander eller omlader deres fangst på andre fartøjer. Det påhviler imidlertid medlemsstaten at begrænse denne risiko så meget som muligt, navnlig ved at fastsætte passende bestemmelser for anvendelsen af den dem tildelte kvote i overensstemmelse med dens forpligtelser i henhold til artikel 5, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 170/83 og ved en effektiv inspektions- og sanktionspolitik i overensstemmelse med de i artikel 1, stk. 1 og 2 i forordning (EØF) nr. 2057/82 beskrevne forpligtelser.

Sag anlagt den 1. oktober 1987 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag 294/87)

(87/C 290/12)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 1. oktober 1987 anlagt sag mod Den Italienske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved den befuldmægtigede Sergio Fabro, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og med valgt adresse i Luxembourg hos Giorgios Kremlis, Jean Monnet-bygningen, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- det statueres, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser efter artikel 16, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 2261/84⁽¹⁾ af 17. juli 1984 og artikel 11 i Kommissionens forordning (EØF) nr.

⁽¹⁾ EFT nr. L 24 af 27. 1. 1983, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 220 af 29. 6. 1982, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 25 af 27. 1. 1983, s. 32.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 365 af 27. 12. 1983, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 37 af 31. 1. 1984, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 1 af 1. 1. 1985, s. 1.

⁽¹⁾ EFT nr. L 208 af 3. 8. 1984, s. 3.

3061/84 ⁽¹⁾ af 31. oktober 1984 ved ikke inden for den til 1. november 1985 fastsatte frist at have færdiggjort det permanente edb-register med de oplysninger om olivenolieproduktionen, som er foreskrevet i nævnte artikel 16, stk. 2;

— Den Italienske Republik tilpligtes at afholde sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Ifølge EØF-Traktatens artikel 189, stk. 2, er forordninger almengyldige samt bindende i alle enkeltheder. Den Italienske Republik var som følge heraf forpligtet til at gennemføre de nævnte foranstaltninger.

⁽¹⁾ EFT nr. L 288 af 1. 11. 1984, s. 52.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse, afsagt den 7. september 1987 af Finanzgericht Baden-Württemberg, Außensenate Freiburg, i sagen Universität Stuttgart mod Hauptzollamt Stuttgart-Ost

(Sag 303/87)

(87/C 290/13)

Ved kendelse afsagt den 7. september 1987, indgået til Domstolens Justitskontor den 5. oktober 1987, har Finanzgericht Baden-Württemberg, Außensenate Freiburg, i sagen Universität Stuttgart, Bandtäle 1, D-7000 Stuttgart 80, mod Hauptzollamt Stuttgart-Ost forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er Kommissionens beslutning (85/C 57/03) af 1. marts 1985 (EFT nr. C 57 af 5. 3. 1985, s. 3) ugyldig?